

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSA Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi A. W. i B. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 26 października 2006r., sygn. akt II C (...)

wydanego w sprawie z powództwa Ł. N. i P. N.

przeciwko A. W. i B. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2008 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 26 października 2007 r., sygn. akt II WSC (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 26 października 2007 r. odrzucił skargę A. W. i B. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 26 października 2006 r., zasądającego od skarżących solidarnie kwotę 9 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. W uzasadnieniu wyjaśnił, że wniesiona za pośrednictwem fachowego pełnomocnika skarga nie została należycie opłacona. Podlegała opłacie stosunkowej od wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej przez skarżących, tj. opłacie w wysokości 5% od kwoty 9 000 zł, a więc wynoszącej 450 zł, skarżący zaś uiszcili opłatę w wysokości 300 zł. Sąd, do którego

skarga została wniesiona, bada ją wstępnie, między innymi, pod kątem uiszczenia należnej opłaty. Konsekwencją nieuiszczenia wymaganej opłaty jest odrzucenie skargi (art. 424⁶ § 3 k.p.c.). Zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c., sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesioną przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, podlegającą opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia.

W zażaleniu skarżący twierdzą, że opłata od skargi została uiszczona w prawidłowej wysokości, tj. zgodnie z art. 28 pkt 4 w związku z art. 18 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wymaganą opłatę należało obliczyć według tych przepisów, gdyż postępowanie w sprawie, w której zapadł zaskarżony wyrok, toczyło się w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 18 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, przepisy ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu lub wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie stosuje się również do opłaty od skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W związku z rozpoznawanym zażaleniem nie ma potrzeby rozważać, czy w świetle przytoczonego przepisu opłata od wniesionej przez A. W. i B. W. skargi podlegała obliczeniu od podanej wartości przedmiotu zaskarżenia według stawek określonych w art. 28 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, czy też od podanej wartości przedmiotu zaskarżenia według stawki procentowej określonej w art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ponieważ skarżący, twierdząc, że postępowanie w sprawie, w której zapadł zaskarżony wyrok, toczyło się w postępowaniu uproszczonym, rozmijają się z faktami. Z karty 88 i 90 akt wynika, że sprawa ta rozpoznawana była w postępowaniu zwykłym, powodowie zaś wnieśli od pozwu, określającego wartość przedmiotu sporu na kwotę 9 000 zł, opłatę w wysokości nie 300, lecz 450 zł. W tej sytuacji nie byłoby podstaw do ustalenia od skargi wniesionej przez A. W. i B. W. opłaty w wysokości 300 zł nawet w razie opowiedzenia się za poglądem, że w przypadku wniesienia skargi na orzeczenie wydane w postępowaniu uproszczonym opłatę od skargi ustala się w wysokości obliczonej od wartości zaskarżenia według stawek przewidzianych w art. 28 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zażalenie bowiem takiego przypadku nie dotyczy.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴
w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.